

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - decembrie 1992

Vă salut pe toți din inimă în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos cu cuvântul din Isaia 45, 11: *„Așa vorbește Domnul, Sfântul lui Israel, și Făcătorul său: „Vrea cineva să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii Mei și pentru lucrarea mâinilor Mele?”*

Ce îndrumare importantă. Domnul a vorbit personal. El vrea ca noi să-L întrebăm asupra lucrurilor viitoare. Dar cum putem să-L întrebăm pe Dumnezeu asupra viitorului? Și cum putem noi ca fii ai Lui, să-I încredințăm lucrarea mâinilor Lui și să-L lășăm să lucreze? Adresându-ne Lui plini de încredere în rugăciune și atunci El ne va trimite răspunsul infailibil prin Cuvântul Său. Noi nu talmăcim și nu explicăm, ci ne lășăm conduși prin Duh în Cuvântul profetic, care știe și descoperă viitorul. În proorocia biblică este vorba în mod deosebit de timpul primei veniri a lui Hristos și de timpul de acum, dinaintea revenirii Sale. În ambele cazuri s-a spus amănunțit prin Cuvânt totul dinainte.

A fost proorocit totul despre precursor și despre Domnul nostru, Mesia, până la răstignire și înviere. Domnul, cei patru evangheliști și apostolii au zidit de fiecare dată evenimentul de mântuire, pe Cuvântul profetic. Domnul nostru, prin știința Sa dinainte, a putut într-adevăr să spună totul dinainte. **Sfârșitul a fost pentru El ca începutul; viitorul ca și prezentul.** El a văzut și a planificat totul, ce trebuia să se întâmple de la începutul vremii până la începutul veșniciei.

Cine l-a întrebat pe Dumnezeu despre prima venire a lui Hristos, s-a orientat după Cuvântul făgăduit și scris, care a ajuns la împlinire. Pe același drum fără greșeli îi conduce Domnul și acum pe ai Săi. Profeția care a fost spusă dinainte se împlinește acum înaintea ochilor noștri.

În Luca 24 găsim unele exprimări ale Domnului nostru, care ne ajută să înțelegem totul mai bine în timpul acesta. *„Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii!” “Și a început de la Moise, și de la toți proorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”* După ce le-a vorbit de toate textele biblice profetice care s-au împlinit, le-a deschis mintea ascultătorilor pentru Scripturi. Așa au înțeles ei Cuvântul împlinit al făgăduinței și inimile lor au început să ardă, pe când mai vorbea cu ei.

„Apoi le-a zis: ‘Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi.’ Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile...”

Pe când i-a descoperit Domnul profetului Daniel viitorul, și anume ce se va întâmpla la sfârșitul zilelor, i-a fost dată o îndrumare importantă prin îngerul Gavril din însărcinarea lui Dumnezeu: *„...căci tu ești prea iubit și scump. Ia aminte, deci, la cuvântul acesta, și înțelege vedenia!”* (cap. 9, 23). Această chemare este valabilă pentru toți bărbații lui Dumnezeu din toate timpurile, și mai ales în zilele acestea. Fără îndoială ne aflăm în decursul împlinirii profeției biblice. Nu am ajuns numai în timpul sfârșitului, ci ne îndreptăm spre sfârșitul timpului de har. Cuvântul, pe care Domnul l-a descoperit slujitorilor și proorocilor Săi, iar apostolilor le-a făcut cunoscut prin vestire, ne este luminat nouă în aceste zile prin același Duh Sfânt într-un mod desăvârșit.

Nici în direcția aceasta Domnul nu-și schimbă modul de lucrare. Felul, modul și slujba slujitorilor din toate timpurile rămân aceleași. Toți aceia de atunci care au fost incluși în planul de mântuire și care erau în slujba Cuvântului, au folosit întotdeauna Cuvântul profetic potrivit pe care au zidit și așa se întâmplă și astăzi. La slujitorii lui Dumnezeu nu există o vestire teoretică și iluzionară, care se odihnește pe presupuneri, ci o prezentare precisă și într-o legătură strânsă cu ceea ce aparține de împărăția lui Dumnezeu și cu desfășurarea fenomenelor de sfârșit.

Prin exemplele documentate din Biblie de atunci trebuie să vedem într-adevăr cum se desfășoară slujba slujitorilor lui Dumnezeu. Domnul face printre ai Lui exact aceleași lucruri ca și atunci. El ne îndrumă înspre două fenomene: înspre profeții și împlinirea lor. Aceasta se va clarifica prin prezentarea a douăzeci de texte biblice. Astfel se **împarte** Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod **drept**. În multe cazuri a fost posibil, să punem prima parte a aceluiași text în stânga și partea a doua în dreapta. Totul s-a întâmplat exact, dar la următorul lucru trebuie să fim atenți: Domnul cel înviat nu a atras atenția asupra puterii Lui, a minunilor și semnelor Lui, pentru a se legitima. El, Cuvântul care a devenit trup, a îndreptat atenția asupra Cuvântului scris, care s-a împlinit în El. Același lucru îl face și astăzi: El ne îndreaptă spre Cuvântul făgăduit care se împlinește în Biserica Lui și în toate celelalte domenii. Lui să-i fie adusă slava.

Comparații impresionante și convingătoare

FĂGĂDUINȚE

Is. 7,14: *“Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu...”*

Is. 40, 3: *“Un glas strigă: „Pregățiți în pustie...”*

Mal. 3:1 *“Iată, voi trimite pe solul Meu...”*

Mica 5, 2: *“Și tu, Betleeme Efrata, cu toate că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel...”*

Deut. 18,15: *“Domnul, Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el!”*

Zah. 11,12: *“...Dacă găsiți cu cale, dați-Mi plata; dacă nu, nu Mi-o dați!... Și Mi-au cântărit, ca plată, treizeci de arginți.”*

Zah. 9, 9: *“Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor...”*

Zah. 13, 7: *“Lovește pe păstor...”*

Ps. 118, 22: *“Piatra pe care au lepădat-o zidarii...”*

Ps. 2, 7: *„Tu ești Fiul Meu!”*

2 Sam. 7,14: *“Eu îi voi fi Tată...”*

ÎMPLINIRI

Mat. 1,23: *... și-i vor pune numele Emanuel”*

Mat. 3, 3: *...calea Domnului...”*

Mat. 11,10: *...care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”*

Luca 2,15: *“Haide să mergem până la Betleem, și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.”*

Fap. Ap. 3,23: *“Și oricine nu va asculta de proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.”*

Mat 27, 9-10: *“Au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, ... și i-au dat pe Țarina olarului, după cum îmi poruncise Domnul.”*

Ps. 22,22: *“Voi vesti Numele Tău fraților mei...”*

Ps. 22, 1: *“Dumnezeule! Dumnezeu!...”*

Ps. 41, 9: *“Chiar și acela cu care trăiam în pace...”*

Ps. 22, 7: *“Toți cei ce mă văd își bat joc de mine...”*

Ps. 22, 16: “...mi-au străpuns mâinile și picioarele...”

Ps. 22, 18: “...își împart hainele mele între ei...”

Is. 53, 4: “Totuș, El suferințele noastre le-a purtat...”

Mat. 21, 5: “...blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, pe mânzul unei măgărițe.”

Mat 26,31: “...și oile turmei vor fi risipite.”

Marcu 12,10: “...a ajuns să fie pusă în capul unghiului”

Evrei 1, 5a: “... astăzi Te-am născut”

Evrei 1, 5b: “...și El Îmi va fi Fiu”

Is. 35, 5: “Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor...”

Ps. 16,10: “Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților...”

Evrei 2,12: “...Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.”

Matei 27,46: “...pentru ce M-ai părăsit?”

Ioan 13,18: “...cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.”

Mat. 27,39: “...dădeau din cap”

Apoc. 1,7: “Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns”

Ioan 19,24: “...și pentru cămașa Mea au tras la sorți.”

Mat. 8,17: “...El a luat asupra Lui neputințele noastre”

Matei 11, 5: “Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud”

Fap. Ap. 2,27: “...și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.”

Din cele cca. 100 de texte din Cuvântul profetic, care s-au împlinit atunci, aici au fost amintite numai 20. Ne este arătat ce preț mare s-a pus pe faptul că tot ce este în Noul Testament să fie bazat pe fundamentul infailibil al Cuvântului profetic și să fie arătat astfel în împlinire și înfăptuire. Astăzi nu poate fi altfel. Dumnezeu este propriul Său interpret. El admite să se împlinească.

Următoarele comparații ne vor arăta cât de **drept** a **împărțit** Dumnezeu și slujitorii Lui **Cuvântul**. În profeții găsim pasaje și versete care, o parte se referă la prima venire și o altă parte la a doua venire a lui Isus Hristos. Împărțirea corectă este de o importanță deosebită - acum ca și atunci.

Is. 61,1-2: “Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune

celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor

de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru...”

Luca 4,18: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a*

El nu a mai citit partea a doua a versetului al doilea despre ziua de răzbunare, pentru că atunci nu mai putea spune: „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură!*” Partea a doua se împlinește cca. 2.000 de ani mai târziu, când după ziua de îndurare va veni ziua cea înfricoșătoare a Domnului. Cât de exact este Dumnezeu în Cuvântul Său, Domnul și slujitorii Lui în predică și rânduală.

Ioel 2,28: “*După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură... Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul...*”

Și Petru s-a oprit în mijlocul versetului. El s-a referit numai la partea Cuvântului profetic, care se referă la timpul bisericii nou-testamentare. Trebuie să ne închipuim cât de fatal ar fi fost dacă ar fi citit mai departe și ar fi vestit oamenilor: „*Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul.*” Atunci ar fi trebuit ca toți oamenii cărora li s-a predicat Faptele apostolilor 2, să fi mers la Ierusalim, pentru a fi mântuiți. Partea a doua a acestui Cuvânt se va împlini cu Israelul pe muntele Sionului din Ierusalim, după revenirea lui Isus Hristos. Cât de exact este Dumnezeu în Cuvântul Său! EL veghează asupra Cuvântului Său, pentru a-l împlini la timpul potrivit. Astfel arată călăuzirea reală a Duhului și **împărțirea dreaptă a Cuvântului** la adevărații slujitori a lui Dumnezeu.

Mal. 4, 5: „*Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor...*”

trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

Fapte 2,16: “*Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: ... înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită. Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.*”

Luca 1,17: “*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii...*”

Și îngerul Gavril s-a oprit la mijlocul versetului biblic. El s-a referit numai la partea care s-a împlinit în timpul slujbei lui Ioan, a cărui slujbă era să întoarcă inimile celor care erau în credința părinților vechi testamentari la credința copiilor

noului legământ și la Hristos. Partea a doua a rămas neamintită și își găsește acum împlinirea, prin întoarcerea credinței copiilor lui Dumnezeu la credința părinților apostoli. Cât de atenți au fost Dumnezeu și mesagerii Lui pământești și cerești la Cuvântul scris, pentru a-l înțelege și a-l rânduie corect!

Pentru că prima parte a făgăduinței, care se referă la Ilie, “și trebuia să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului”, s-a împlinit prin slujba lui Ioan, astfel el este numit și Ilie. Dar făgăduința “*că Ilie trebuie să vină*” rămâne neatinsă, pentru că Domnul nostru a dovedit-o în Matei 17,11 după ce slujba lui Ioan se încheiase demult. De observat este faptul următor: Ucenicii i-au pus Maestrului „întrebarea despre Ilie” și după aceea stă scris: „*El le-a răspuns: Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile.*” Acest răspuns din gura Maestrului este și astăzi obligatoriu pentru ucenicii Lui adevărați. Cine îi întreabă pe învățații acestui timp, va primi un alt răspuns. Cui îi ajunge însă răspunsul Domnului, nu mai întreabă pe altcineva. Noi îl umilim pe Domnul dacă nu-L credem și nu suntem mulțumiți cu răspunsul Lui. Și în acest caz vedem cât de exact **a împărțit** mai întâi Domnul și apoi Duhul Sfânt Cuvântul pe care **l-au încadrat corect**.

În Faptele apostolilor 1, Petru ne-a îndrumat încă înainte de pogoriârea Duhului Sfânt, înspre textele biblice din Vechiul Testament care și-au găsit împlinirea: Ps. 41,10; Ps. 69,26; Ps. 109, 8. În felul acesta el, canalul de vorbire al Domnului, a încadrat evenimentul în stabilul Cuvânt profetic înaintea ceasului de naștere al Bisericii nou-testamentare.

În Faptele apostolilor 2, el a făcut același lucru după revărsarea Duhului Sfânt, când le-a spus ascultătorilor: „*Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel.*”

În Faptele apostolilor 13, Pavel este acela care se îndreaptă spre neamuri cu Cuvântul profetic: „*El zice (Isaia 49, 6): ‘De aceea te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea, până la marginile pământului.’*” În Faptele apostolilor 15, apostolii și presbiterii erau cei care s-au adunat pentru a urmări evenimentele din împărăția lui Dumnezeu din punct de vedere biblic. După ce au vorbit câțiva frați, Iacov a luat cuvântul și a spus: „*Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-I poarte Numele. Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris: După aceea mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărâmurile, și-l voi înălța din nou.*”

Mai ales în epistolele către Romani și Evrei găsim în toate prezentările o referire multiplă la Cuvântului profetic. Armonia dintre Vechiul și Noul Testament, proorociile și împlinirile, împărțirea evenimentelor după cum au fost spuse dinainte, sunt dovedite convingător. Fie Domnul sau un mesager ceresc, Duhul lui Dumnezeu sau un mesager pământesc: totul este rânduit și prezentat perfect. Și acum, când ultima parte din planul de mântuire este pe cale să se îplinească, noi am primit o vedere generală clară. În lumina aceasta vedem unele exprimări ale Cuvântului sfânt,

ca de exemplu: „Cuvântul Tău este lumina picioarelor mele”, și „Tu ai făcut Cuvântul Tău mare și minunat.” Acolo, unde Domnul are un drum cu poporul Lui, totul este ordonat exact după Cuvântul și voia Sa. **Așa de sigur cum bărbații sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit conduși de El, așa de sigur ei au rânduit corect cele spuse de Dumnezeu.** Și astăzi este valabil ceea ce a spus Pavel către biserica din Corint: „...căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericele sfinților” (1 Cor. 14, 33).

De observat: în toate adunările sfinților, și anume acolo unde Dumnezeu cel sfânt, care-i conduce în toate adunările prin Cuvântul și Duhul Sfânt, este prezent tot timpul, El pune și slujbe diferite pentru a fi totul ordonat corect. În ver. 29-32 din capitolul amintit, ne este spus că proorocii vor vorbi conform Cuvântului, iar ceilalți trebuie să judece. Frații chemați trebuie să fie **vorbitori profetici**, ca toți să capete învățătură și să fie îmbărbătați, pentru că **duhurile proorocilor** sunt supuse proorocilor. Au existat prooroci în Vechiul Testament și există bărbați ai lui Dumnezeu cărora le este dăruit Cuvântul descoperit din Noul Testament. Ei sunt numiți profeți pentru că au slujba de **a împărți Cuvântul profetic în mod drept**. Acolo unde Domnul însuși poate lucra, este totul sigur, verificat și întipărit după rânduiala dumnezeiască a modelului apostolic.

În ultimul capitol din Biblie mai este vorba și despre **Dumnezeul duhurilor** proorocilor: *”Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând.”* Aici avem de-a face cu exprimarea «profetic», cu Cuvântul **profetic**, cu vorbitori **profetici** și cu duhurile **profetilor**. Această siguranță care au avut-o profeții și apostolii, o avem și noi astăzi. În Apocalipsa 19 este descrisă nunta Mielului: cei invitați la nuntă sunt fericiți, pentru că ei sunt acei care au mărturia lui Isus și sunt aleși din fiecare epocă, de **duhul profetic**. Este scris: *„Roagă-te lui Dumnezeu!” – mărturia lui Isus este duhul profeției.”*

Niciodată nu a existat un timp în care Cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu, în general planul lui Dumnezeu cu omenirea, să fie așa de clar descoperit și vestit ca în aceste zile. Spre seara zilei de har s-a făcut lumină. Aceeași lumină care a luminat la început, strălucește și acum la sfârșit. Cuvântul profetic este rânduit acum prin duhul profetic tot așa de vizibil, ca atunci la începutul Noului Testament. Domnul și slujitorii Lui, apostolii și profeții, nu au atras atenția asupra minunilor și semnelor care se întâmplau prin ei, ci au întemeiat totul pe Cuvântul scris. În aceasta constă slujba unui slujitor adevărat a lui Dumnezeu.

Întrebări – Răspunsuri

Sunt solicitat deseori să dau un răspuns biblic despre căsătorie, preacurvie și despărțire. De ce se mai pun întrebări? De ce mai există neclarități? Nu stă scris clar în Biblie? Nu a vorbit fratele Branham sub porunca directă a lui Dumnezeu despre

această temă? De ce mai sunt unii în neclaritate? Nu a deschis Domnul încă mințile pentru a înțelege, nu a dăruit încă descoperirea?

De fapt toată tematica este explicată în totalitate în Noul și Vechiul Testament și luminată din toate părțile. Se poate ca unii care doresc claritate asupra acestei teme importante, să vrea de fapt să-și susțină părerea lor formată și nu vor să aibă un răspuns fondat biblic, ci așteaptă numai ca vederea lor tradițională să fie dovedită ca fiind adevărată?

Eu m-am hotărât să prezint și să aduc la cunoștință tema despre căsătorie, preacurvie și despărțire în mod neutru din «Lexiconul Bibliei» de Fritz Rienecker, editată de Editura Brockhaus:

„Bărbatul nu poate întrerupe o căsătorie; preacurvia este legătura sexuală între o femeie căsătorită sau logodită, cu un alt bărbat (Exod 20,17; Lev. 20,20). Dacă este făcută cunoscută o astfel de preacurvie, pe femeie și pe bărbat îi lovește pedeapsa uciderii cu pietre (Deut. 22, 22); dacă femeia nu este liberă, ci o sclavă, atunci bărbatul trebuie să aducă Domnului o jertfă (Lev. 19, 20-22). Dacă bărbatul are relații sexuale cu o fată nemăritată sau nelogodită, atunci trebuie s-o ia de nevastă și să-i plătească zestrea chiar dacă este însurat; și nu va putea s-o gonească toată viața lui (Ex. 22,16; Deut. 22,28). Uciderea cu pietre este valabilă numai pentru o fată logodită, care a fost înșelată în cetate, unde putea să țipe, și n-a făcut-o (Deut. 22, 23).

Cu această lege aspră trebuia să se împiedice ieșirile din căsnicie. Cât de dese au fost preacurviile, ne arată textele din Prov. 2, 16-19; 6, 24-35; 7, 5-27.

De fapt divorțul este exclusiv dreptul bărbatului. După Deut. 24,1 el are dreptul să-și părăsească nevasta, dacă «a găsit ceva rușinos» la ea. Această ordine lasă multe posibilități deschise; ea a fost valabilă la început numai pentru relațiile imorale, dar învățații legii din timpul lui Isus erau de acord să-i dea bărbatului dreptul de a se despărți de femeie și numai dacă o bănuia de cel mai mic lucru dezagreabil. El trebuia să-i trimită o carte de despărțire (Is. 50,1) pe baza căreia ea se putea întoarce în casa părinților ei (Lev. 22,13) și avea voie să se recăsătorească. Ea nu avea voie – pentru a combate preacurvia – să-l primească pe primul bărbat la ea nici după moartea celui de-al doilea bărbat sau după o nouă despărțire (Deut. 24,2). În afară de cazul când o fată nemăritată este înșelată, bărbatul pierde dreptul de despărțire și atunci când el după căsătorie o învinuiește de lucruri nelegiuite, că nu a mai fost fecioară (Deut. 2, 13-19).

Nici proorocii nu au avut mână liberă pentru divorț: (Mal. 2,16) ci l-au combătut, iar pentru ei era valabilă doar forma monogamă ca fiind singura căsnicie morală (Os. 2, 18 [16]; Isaia 54,5), iar Domnul respinge fundamental divorțul în Noul Testament, explicând că numai din pricina împietririi inimii a fost îngăduită aceasta (Mat. 19,3; Marcu 10, 2-12). Aici este vorba pentru prima dată despre posibilitatea de preacurvie a bărbatului (v. 11), deja la privirea și poftirea în inimă a unei femei (Matei 5, 27). Isus s-a exprimat clar că cine își lasă nevasta îi dă prilej de preacurvie (v. 32). Un

caz exclusiv este numai «din pricina preacurviei» (Mat. 19, 9). El folosește aici un cuvânt foarte tare, care înseamnă mai mult decât preacurvie sau infidelitate. Și pentru preacurvie este iertare din partea lui Isus (Ioan 8, 2-11; Deut. 22, 24)."

Tot așa se pun tot timpul întrebări în ceea ce privește darea zeciuiei. Eu vă indic broșura cea mică «Zeciuiala». Despre tema aceasta nu trebuie să spunem multe. Cine-L iubește într-adevăr pe Dumnezeu, acela face ceea ce a poruncit El în Cuvânt. Cine-L slăvește pe Dumnezeu numai cu buzele, acela caută un răspuns mulțumitor, pentru a nu asculta și a-și putea liniști conștiința. Argumentația generală este valabilă în cazul în care este vorba despre lege sau Vechiul Testament. Foarte festiv este momentul în care credincioșii spun: „În Noul Testament îi aparține Domnului totul, nu numai zeciuiala”, și apoi țin totul și zeciuiala pentru ei.

Numai pentru orientare: Avraam i-a dat zeciuiala Domnului – împăratului din Salem, și anume lui Melhisedec – deja cu 400 de ani înainte de lege (Evrei 7). Poporul Israel a dat-o în timpul legii și copiii credincioși a lui Dumnezeu o dau și astăzi. Autorul scrisorilor către Evrei din care putem deduce în ultimele capitole că a fost Pavel, scrie în cap. 7, vers. 8: „*Și apoi aici, cei ce iau zeciuială, sunt niște oameni muritori; pe când acolo, o ia cineva, despre care se mărturisește că este viu.*”

Un exemplu neobișnuit ne-a fost dat în această direcție: fratele Branham. Dacă credem că Dumnezeu l-a trimis pentru a conduce Biserica în Cuvânt și în credința părinților pentru a fi ascultători, atunci să spunem și în punctul acesta bucuroși un „Da” și să-i urmăm exemplul.

Darea zeciuiei a amintit-o foarte des. În mod deosebit ne impresionează comportarea lui la plățirea a cca. 2.000 de dolari pentru doctori și 400 de dolari pentru medicamente. Atunci nu era încă căsătorit. Timpurile în S.U.A. au fost atunci tot așa de grele ca peste tot în lume. El nu a putut plăti aceste sume pentru internare, s-a dus la domnul Mason și a spus: “‘Aceasta vă datorez. Eu mai sunt încă foarte slab, dar voi încerca să merg la lucru. Acum nu pot să vă plătesc.’ Eu cam pe atunci am devenit credincios și am spus: Domnule Mason, o primă datorie pentru Dumnezeu este să dau zeciuiala. Întâi trebuie să-i plătesc Lui zeciuiala și apoi următoarea datorie, să-mi plătesc datoriile financiare. Tatăl meu este bolnav și noi suntem zece copii în familie, dar chiar dacă pot să plătesc pe zi numai 25 de cenți - eu o voi face.” (*Hristos este descoperit în Cuvântul Său propriu – Jeffersonville, 22.08.1965*).

„Fiecare creștin are datoria să plătească zeciuiala; pentru că este o poruncă a lui Dumnezeu. Darea zeciuiei este strict necesară pentru viața creștinului.” (*God misunderstood, 24.07.1961*)

„Eu cunosc oameni care iau zeciuiala și o dau văduvelor. Acest lucru este greșit. Dacă aveți ceva să-i dați văduvei, dați-o. Dar nu-i dați banii lui Dumnezeu, pentru că nu vă aparțin vouă, ci lui Dumnezeu.” (*Questions & Answers, 15.10.1961*).

„Dacă plătiți zeciuiala, aveți datoria să o dați acolo de unde vine hrana.” (*Questions & Answers*, 15.10.1961).

În Maleahi 3, unde este vorba de predecesorul primei veniri a lui Hristos și despre proorocul Ilie, care trebuie să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului, Domnul vorbește poporului Lui și în legătură cu zeciuiala foarte clar: „*Căci Eu Sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copiii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.*” (v. 6). Poporul Israel purta numele onorabil «Israel», care înseamnă «luptătorul lui Dumnezeu», care de fapt a rămas Iacov – «înșelător-viclean». Așa vorbește Domnul mai departe: „*Din vremea părinților voștri voi v-ați abătut de la poruncile Mele, și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: „În ce trebuie să ne întoarcem?”*” Dacă le este spus necredincioșilor să se întoarcă la Dumnezeu, atunci acest lucru este de înțeles. Dar dacă le este spus credincioșilor, și anume prin AȘA VORBEȘTE DOMNUL, că trebuie să se întoarcă la Dumnezeu, atunci ei întrebă astăzi ca și în trecut: „În ce să ne întoarcem – noi, care suntem pocăiți?”

La aceasta El răspunde: „*Are voie un om să înșele dumnezeirea, să mă înșele pe Mine iar apoi să mai întrebe: ‘Cum Te-am înșelat?’*” Și la această întrebare, pe care o pune Domnul însuși poporului Său, El dă răspunsul clar: „*Cu zeciuiala și jertfele.*” Oamenii care sunt într-adevăr credincioși, care iau totul din cuvânt și nu ar înșela pe nimeni pentru nici un preț, îl înșeală pe Dumnezeu și este posibil ca ei să nu fie conștienți. Dar ei vor sta ca înșelători și vor fi foarte dezamăgiți. Căci și în acest punct neascultarea este ca un păcat al vrăjitoriei sau închinarea la idoli (1 Sam. 15, 23). Dacă se împotrivesc credințioșii, se așează pe ei un fel de blestem și viața lor duhovnicească rămâne fără fruct vizibil.

Prin proorocul Hagai Domnul întreabă poporul: „*Dar pentru voi a venit oare vremea să locuiți în case căptușite cu tavan, când Casa aceasta este dărâmată?*” Aceluia ce aparține de poporul lui Dumnezeu, îi va fi pe inimă întreaga lucrare a lui Dumnezeu. Unor astfel de credincioși care îl înșeală pe Dumnezeu cu zeciuiala și jertfele, El le spune: „*Sunteți apăsați de un blestem, și totuși Mă înșelați. Tot poporul este un înșelător.*” Are voie Domnul să-i învinuiască și astăzi de înșelăciune pe cei care nu dau zeciuiala și jertfele? Nu are El voie să le spună celor care sunt zgârciți cu banii Lui și îi țin pentru sine că iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor (1 Tim. 6, 10), care duce în rătăcire? Se întreabă câteodată de ce este atâta necaz printre credincioși. Domnul are răspunsul. Sau să scrie El, pentru că este atât de iubitor, o Biblie nouă pentru astfel de hoți?

Nimeni nu-i poate sluji lui Dumnezeu și lui Mamona în același timp. Cine este legat de Mamona, este dezlegat de Dumnezeu și cine este legat de Dumnezeu, este dezlegat de Mamona. Unde este Domnul Isus într-adevăr în casă și inimă, acolo urmează o pocăință adevărată și o dezlegare de toate lucrurile. Așa este dovedit în Luca 19 și în Faptele apostolilor. După ce a strigat Zacheu: „...dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit”, a spus Isus: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta.” Oamenii care-l trăiesc pe Dumnezeu primesc frică de Dumnezeu și această frică de Dumnezeu este începutul înțelepciunii și totodată sfârșitul vicleniei lor

proprii. În prezența Lui, credincioșilor le este făcut cunoscut ce nu au făcut corect, iar ei se hotărăsc pe loc să se corecteze. Ei nu rămân la fraze frumoase, ci ei devin lucrători ai Cuvântului.

Dacă cineva i-a înșelat pe alții și vrea să-i despăgubească de patru ori mai mult, ce se va întâmpla cu cei ce L-au înșelat pe Dumnezeu ani de-a rândul, mulți toată viața lor de creștini? Ei au cântat din interiorul pieptului, au ascultat atenți Cuvântul și s-au rugat adânc și trăiesc în neascultare față de Dumnezeu. Nu este valabil pentru copiii adevărați ai lui Dumnezeu ca ei să trăiască din fiecare Cuvânt a lui Dumnezeu și nu din banii lui Dumnezeu? Este în Maleahi 3 și în alte texte un AȘA VORBEȘTE DOMNUL, care nu trebuie făcut și trăit? Avem voie să trecem siguri de noi pe lângă aceasta? Desigur că nu, dacă vrem să-L vedem vreodată pe Dumnezeu, care a hotărât așa. **El vrea ca hrana duhovnicească – bogăția casei Lui – să fie împărțită prin toate metodele.**

Zeciuală nu i-a aparținut niciodată unui credincios și nu-i va aparține nici în viitor. Zeciuală i se cuvine lui Dumnezeu, care ne binecuvântează și ne dă tot ce ne aparține pământeste. De la fiecare venit pe care-l avem trebuie să-i dăm mai întâi bucuroși din inimă ce-i aparține lui Dumnezeu, căci pe un dătător bucuros îl iubește Dumnezeu. El spune: „*Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.*” (Mal. 3, 10).

În Israel era rânduit ca nu numai cei bogați să-i dea lui Dumnezeu zeciuală din veniturile lor, ci și cei săraci, din ceea ce aveau în grădinile lor. Domnul însuși a zis: „*Pentru că voi dați zeciuală din izmă, din rută și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute!*” (Luca 11, 42). Deci Domnul ne-a spus și în Noul Testament să nu neglijăm să dăm zeciuală, să nu neglijăm dragostea pentru Dumnezeu și semenii noștri, nici dreptatea și neprihănirea. Nu numai cei ce vând case și pământuri sau au alte venituri, ci după cum vedem aici și acei care sunt în cele mai mici lucruri credincioși îi dau zeciuală lui Dumnezeu.

Nu toți au posibilitatea să participe practic la lucrarea lui Dumnezeu, dar toți au dreptul să sprijine prin rugăciunile și banii lor lucrarea lui Dumnezeu și astfel să ia parte la îngrijirea poporului lui Dumnezeu din toată lumea.

Lucrarea misionară

Cu o adâncă mulțumire avem voie să observăm cum este primit Cuvântul descoperit în multe limbi și națiuni prin credință. De multe ori mă gândesc la Isaia 53,1 la care s-a referit Pavel în Romani 10,16: „*Cine a crezut în ceea ce ni se*

vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?" La aceasta putem răspunde din experiență: cine îl crede pe Dumnezeu, aceuia i se descoperă brațul Domnului. Mesajul lui Pavel a fost mesajul lui Dumnezeu, nu a lui personal. Tot așa a fost și cu mesajul lui Branham care nu a fost mesajul lui Branham, ci mesajul lui Dumnezeu. Dacă mesajul unui bărbat nu este vestirea curată dumnezeiască, atunci este mesajul unui om și atunci putem să-l uităm. Dacă cineva nu este conform celor spuse de Domnul ca Fiu al omului: „*Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine*” (Ioan 7,16), atunci mesajul lui nu este corect. Mesajul nostru este mesajul Domnului nostru înviat. Evanghelia noastră este Evanghelia lui Isus Hristos, învățătura noastră este învățătura lui Hristos.

Totul se întoarce la original. Chiar și Isus Hristos, Domnul nostru, a spus: „*Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine. Și cine mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.*” (Ioan 12, 44-45). Cine îi vede numai pe mesagerii trimiși de Dumnezeu și nu pe Dumnezeu, acela nu vede deloc. Și cine îl ascultă numai pe prooroc și nu pe Dumnezeu, nu a înțeles deloc lucrarea lui Dumnezeu. Cine vorbește numai de învățătura unui prooroc și nu o poate dovedi cu Scriptura ca învățătură a lui Dumnezeu, aceuia Dumnezeu încă nu i-a deschis ochii. Un mesaj este corect numai atunci când are originalul în Dumnezeu și ne conduce iarăși la Dumnezeu. Pavel o exprimă astfel în Romani 10,17: „*Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.*” Așa este. Credința adevărată și valabilă înaintea lui Dumnezeu vine prin vestirea Cuvântului. Acesta este mesajul în sine despre care este vorba și nu despre unul bătut de vânt încolo și înapoi, de multe ori învățături stupide.

Cine crede astăzi mesajul lui Dumnezeu, aceuia i se va descoperi brațul Domnului, care îl va conduce afară din tot ce nu este de la Dumnezeu, și îl va fixa în ceea ce este dumnezeiesc.

Acum avem la dispoziție aproximativ 200 de predici ale fratelui Branham în limba germană, cca. 150 tipărite și 50 înregistrate pe casete. Mai avem și broșuri în care a cuprins teme diferite. Nu demult a fost reeditată cartea «Creștinismul tradițional». Noi luăm din mâna Domnului faptul că acest centru misionar a devenit o editură. Astfel cartea aceasta va fi cuprinsă în listele edițiilor din comerțul de cărți din Germania, Austria și Elveția.

Dumnezeu a luat în slujba Lui frați din diferite țări. Fratele Alexis Barilier pentru limba franceză și fratele Etienne Genton pentru limba italiană împreună cu ceilalți frați lucrători fac o lucrare de calitate. Frații noștri au fost de la început sârguincioși și au adus toate jertfele pentru lucrarea lui Dumnezeu. Cine știe câtă osteneală este în legătură cu traducerea, tipărirea și trimiterea poștală, nu va desconsidera acest lucru. Ei sunt slujitori credincioși ai lui Dumnezeu, cu care sunt foarte legat. Domnul să binecuvânteze munca lor și să le răsplătească slujba cu fructul multor suflete, care vin din împărăția întunericului în împărăția lui Dumnezeu în care sunt salvați și pot rămâne în învățătura curată.

Bineînțeles că ne gândim și la ceilalți frați, ca de exemplu Markku Vuori din Finlanda, chiar dacă ceilalți nu sunt amintiți cu numele, care sunt credincioși în

lucrarea din împărăția lui Dumnezeu. Se traduce și se tipărește în multe limbi. Astfel se împarte la timpul potrivit hrana proaspătă spirituală. Din Krefeld este sprijinită lumea care vorbește germana și engleza, dar și toată Europa de est.

Cine ar fi crezut că aici, pe teritoriul acesta de cca. zece mii de kilometri pătrați, va sta o casă a Domnului, o clădire misionară, iar acum și o tipografie dotată cu două prese, mașină de sortat cu 28 de stații, dispozitiv pentru fălțuire și broșare? De asemenea, ne mai stă la dispoziție și un aparat de copiat casete care în 10 minute copiază 12 casete. În anii din urmă trimiteam zece mii de casete pe an, acum numărul este triplu. În anii trecuți comandam un milion de foi de hârtie pe an, iar acum va trece în curând peste numărul triplu. Noi putem numai să-I mulțumim Domnului, care mișcă poporul Său să susțină cu putere și să ducă pe mâini de rugăciune lucrarea Lui. Până acum a fost posibil să se plătească totul la timp. Și pentru lucrările noi și mari pe care ni le-am programat, El ne va pune la dispoziție mijloacele prin copiii Lui. EL are grijă de poporul Său, și poporul Său are grijă de El. Amin.

La sfârșitul anului

Pentru anul 1993 vă doresc din inimă la toți binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu. EL ne-a încoronat în anul acesta cu bunătatea și harul Său și va fi și în anul care vine cu noi. Făgăduința Lui rămâne: *“Vedeți, Eu sunt la voi toate zilele până la sfârșitul pământului.”*

În lumea întregă sunt multe mii care se încred în Domnul și Îl urmează. În toate timpurile El a avut o rămășiță (Rom. 11,5). Astfel există și astăzi în toate țările credincioși care nu au îngenunchiat înaintea lui Baal și nu se încadrează în nici un sistem religios, ci în toate Domnului și Cuvântului Său. Această rămășiță este aleasă, și va vedea împlinirea prin har.

Cu speranțe mari intrăm în anul 1993, pentru că noi știm că Dumnezeu este pe tron și că totul se întâmplă după voia Lui. Ceea ce a promis El, se va întâmpla cu siguranță. Fie ca El, care este credincios și adevărat, să-i facă pe ai Lui credincioși și sinceri. Fie ca plăcerea Lui să se odihnească peste poporul Lui și binecuvântările Lui făgăduite să fie descoperite.

Pentru sărbătorile care urmează vă doresc la toți din inimă bogata binecuvântare a lui Dumnezeu. Le mulțumesc tuturor care mă amintesc în rugăciunile lor. Deoarece sunt în luptă în prima linie a frontului, dușmanul care mă are pe mine ca adversar principal m-a luat ca țintă și mă ochește cu cea mai grea artilerie, pentru a mă răni mortal. Cu atât mai mult apreciez că voi toți mă ajutați și mă încurajați în această luptă amară pentru adevăr împotriva tuturor, a puterilor religioase și fățarnice ale întinericului. *„Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște osândiți la moarte; fiindcă am ajuns o priveriște pentru lume, îngeri și oameni”* (1 Cor. 4, 9).

Și pentru sprijinul vostru în lucrarea lui Dumnezeu vreau să vă mulțumesc din inimă la toți cu această ocazie. Domnul să o facă valabilă pentru toți, cum a făgăduit, și să deschidă zăgăzurile cerurilor.

În slujba lui Dumnezeu,

Fr. Frank

Informații

Noi am primit un număr nou de telefon. Numărul cel vechi **02151 / 54 5151** este combinat cu un aparat de fax. Numărul cel nou **02151 / 54 52 54** este legat de un aparat telefonic care răspunde automat.

Pentru cazuri deosebite vă stau la dispoziție și frații noștri:

Fratele L. Russ 021 51 / 2 72 43

Fratele P. Schmidt 021 51 / 79 75 49

Fratele S. Fleck 021 51 / 54 41 41

Cartea reeditată «Creștinismul tradițional» a găsit un mare răspuns. Trebuie ca Domnul să-i arate fiecărui om și să îi pună pe inimă cui i se poate da această carte.